

Het leven van Anton Pavlovitsj Tsjechov

Zijn naam in het Russisch: АНТОН ПÁВЛОВИЧ ЧÉХОВ

geboren in Taganrog in 1860

gestorven in 1904 in Badenweiler

Anton Pavlovitsj Tsjechov, de Russische schrijver woonde in een klein dorpje aan de Russische kust. Zijn ouders hadden zes kinderen (Anton was de 3e). Ze hadden een eigen winkel. Maar toen Anton 16 jaar was ging de winkel failliet. De vader van Anton moest veel mensen nog geld betalen, maar ja, geld had hij niet meer, dus vertrok de hele familie gauw naar Moskou, een hele grote stad in Rusland. Alleen Anton bleef achter in het kleine dorpje, want hij wilde zijn studie afmaken. Ook ging hij naar een toneelvereniging, waar hij samen met anderen toneelstukken speelde. Al gauw begon Anton zelf ook grappige verhalen te schrijven, die vervolgens door de toneelvereniging werden opgevoerd. In 1879, toen Anton 19 jaar was, slaagde hij voor zijn examen en ging hij naar zijn familie in Moskou om daar medicijnen te studeren, want hij wilde dokter worden.

In Moskou schreef Anton naast zijn studie vaak grappige verhalen voor tijdschriften. Met het geld dat hij daarmee verdiende kon hij zijn familie onderhouden, want die hadden nog steeds veel schulden. Toen Anton 23 jaar was had hij al heel veel verhalen geschreven. De meeste verhalen waren niet eens zo heel erg goed, maar hij had er geld mee verdiend en daar ging het om. Meestal schreef Anton over armoede, liefde en dromen. Later schreef hij ook verhalen over verdriet en spijt. Veel van zijn verhalen hebben een open einde. Anton schreef zijn verhalen altijd alsof hij zelf vanaf de zijlijn toekeek. Hij beschreef wat hij zag en wat hij hoorde, maar schreef er niet bij wat hij daar eigenlijk van vond.

Toen Anton 24 jaar was, studeerde hij af als dokter en hij begon een eigen dokterspraktijk. In beginjaren als arts kwam Anton in contact met allerlei menselijke ellende en ziekte en dood. Hij leerde veel van deze ervaringen die zijn kennis van de mens verdiepen en zijn verhalen beïnvloedden. Op 26 jarige leeftijd sloot Anton zijn dokterspraktijk om zich volledig aan het schrijven te wijden.

Toen werd Anton ziek, erg ziek. Hij had tuberculose, de ernstige ziekte waarbij je bloed moet ophoesten. Hij was nog maar 28 jaar. Later dat jaar kreeg hij ook

de Poesjkin-prijs voor de korte verhalen, die hij tijdens zijn studie heeft geschreven. Het jaar ervoor (in 1887) was zijn eerste toneelstuk in première gegaan. En al snel werden zijn toneelstukken een succes. Na 1888 begon Anton minder te schrijven, maar de verhalen die hij schreef werden wel steeds beter! De zinloosheid van het leven was het onderwerp waar Anton steeds vaker over schreef.

Aan het einde van zijn leven was Tsjechov vaak ziek en daarom vertrok hij in 1904 naar het dorpje Badenweiler in Duitsland op advies van zijn dokter. Daar overleed hij datzelfde jaar. Hij is maar 44 jaar geworden.